



Arrest

nr. 48 338 van 21 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 3 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER loco advocaat M. GROUWELS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil met de Sri Lankaanse nationaliteit afkomstig uit Athiyamalai in Udippiddy in Jaffna. Tussen juli 2005 en augustus 2008 kreeg u regelmatig het bezoek van leden van de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) die u verplichtten om voor hen te koken, u weigerde eenmaal aan hen eisen te voldoen en u werd daarop geslagen. Het gebied waar u woonde was sinds 1996 onder controle van het Sri Lankaanse leger, de "LTTE-leden" kwamen clandestien naar uw huis en bleven er ook overnachten. Een van de leden van "LTTE" heette M. (...), en diens vader woonde in uw dorp. Kort na het eerste bezoek van "LTTE" ging u naar zijn vader om uw beklag te doen dat u voor "LTTE" moest koken. M.s (...) vader vertelde u dat hij dit aan zijn zoon zou zeggen. M. (...) zei vervolgens dat uw zoon dan in de plaats voor "LTTE" zou moeten spioneren. U wou uw zoon echter niet in gevaar brengen en weigerde daaraan toe te geven. In januari 2008 werd één van de "LTTE-leden, S. (...), door het Sri Lankaanse leger opgepakt en in augustus 2008 werd M. (...)

neergeschoten. Nadien had u niets meer met "LTTE" te maken. In november 2008 reisde u op legale wijze van Jaffna naar Colombo voor medische verzorging naar aanleiding van rugproblemen tengevolge de slagen die u van de "LTTE-leden" had gekregen. In Colombo verbleef u bij B. (...), een nicht van uw echtgenoot die in Saoedi-Arabië werkt. Omdat u in slechte conditie was liet u zich niet in Colombo registreren. De buurman van B. (...) zei dat dit niet nodig was. In februari 2009 belde S. (...), de man die op uw huis in Jaffna paste, dat het leger naar u was komen zoeken en uw huis doorzocht en afgebroken had en dat u niet kon terugkeren naar Jaffna. Volgens S. (...) was S. (...), nadat hij door het leger geslagen werd, beginnen informatie te geven over de personen die "LTTE" hielpen. Op 16 februari 2009 kwam de "CID" (Militaire Inlichtingendienst) naar het huis van B. (...), waar u toen verbleef, om u te ondervragen. U was op dat ogenblik echter naar het hospitaal. Toen u terugkwam werd u meegedeeld dat de CID u zocht. De buurman van B. (...) bracht u vervolgens naar een huis in Colombo gelegen in een andere wijk. U verbleef er samen met uw echtgenoot en kinderen bij een ander koppel. Op 20 februari 2009 bracht dezelfde buurman van B. (...) (u noemde hem oom) u naar een huis in Neercolombo, waar u tot 31 maart 2009 verbleef. Die dag verliet u met uw eigen paspoort Sri Lanka. Na het bezoek van "CID" had u een paspoort aangevraagd, u vulde de nodige formulieren in en gaf uw geboorteakte en 3 pasfoto's aan de buur van B. (...) die voor de rest zorgde. Na één dag verkreeg u het paspoort. Vanuit Sri Lanka vertrok u naar een onbekend land. Van uw reisroute kon u weinig zeggen, de buurman van B. (...) had enkel gezegd dat er drie transits waren en dat u ergens in Afrika door een Afrikaan zou opgewacht worden. Meer dan een jaar nadat u Sri Lanka verliet kwam u 19 juli 2010 samen met uw twee kinderen in België aan waar u op die dag asiel aanvraagde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw geboorteakte, identiteitskaart, studentenkaart van uw zoon, een kopie van een oud en een nieuw paspoort van uw echtgenoot neer, en documenten van het "Teaching Hospital, Jaffna" voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Zo dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document kunt voorleggen dat aantoonde dat u door de Srilankaanse autoriteiten, wegens banden met "LTTE" wordt gezocht (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Wanneer de kandidaat-vluchteling er niet in slaagt om documenten voor te leggen om zijn asielrelaas te staven, dient hij zijn relaas aannemelijk te maken met geloofwaardige, coherente en logisch onderbouwde verklaringen. In casu zijn uw opeenvolgende verklaringen over cruciale zaken echter uiteenlopend, waardoor de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor de Srilankaanse autoriteiten ernstig wordt ondermijnd. In eerste instantie blijkt uit het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) duidelijk dat u na herlezing van uw verklaringen toevoegde dat het leger bij uw thuis wapens, die het "LTTE" daar verstoep had, heeft aangetroffen (zie vraag 8 DVZ "Bijkomende opmerkingen"). Voor het CGVS beweerde u daarentegen uitdrukkelijk dat de Srilankaanse autoriteiten naast de verklaringen van S. (...) geen bewijzen van uw "LTTE"-betrokkenheid tegen u had (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Na confrontatie met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, namelijk dat het leger wapens in uw huis gevonden had, stelde u dat nooit te hebben beweerd en verklaarde u dat het om een misverstand ging. U zou immers enkel gezegd hebben dat het leger wel naar wapens zocht maar ze nooit heeft gevonden (zie gehoorverslag CGVS p. 13).

Dat men u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerd zou begrepen hebben is echter niet overtuigend te noemen, bovendien ondertekende u dit verslag voor akkoord. Het betreft hier immers om een vraag die u werd gesteld om eventuele hiaten in uw asielrelaas aan te vullen en bovendien verklaarde u voor Dienst Vreemdelingenzaken dat het "LTTE" wapens in uw huis wapens verstoep had, waaruit logischerwijze kan worden afgeleid dat het leger dan ook deze wapens zou gevonden hebben. Zeker gezien u voor het CGVS stelde dat het leger uw huis meermaals volledig doorzocht had en zelfs afgebroken had (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Verder verklaarde u aanvankelijk voor het CGVS dat u in november 2008 in Colombo aankwam. Daar verbleef u bij B. (...), de nicht van uw echtgenoot. U zou er ongeveer een maand verbleven hebben, B. (...) vreesde immers in de problemen te komen omdat u niet was geregistreerd. Nadien zou een buurman u naar een huisje gebracht hebben in dezelfde wijk waar B. (...) woonde en waar u tot aan uw vertrek uit Sri Lanka verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 en p. 3). Verder in het gehoor voor het CGVS stelde u plots dat de "CID" u kwam opzoeken op 16 februari 2009 en beweerde u uitdrukkelijk dat u toen nog in het huis van B. (...) woonde (zie gehoorverslag CGVS p. 6, 10). Dezelfde dag zou de buurman van B. (...) u naar een huis gebracht hebben gelegen in een andere wijk dan waar zich het huis van B. (...) bevindt. In dat huis zou

u tot 20 februari 2009 verbleven hebben, waarop u vertrok naar een huis in Neercolombo waar u tot aan uw vertrek uit Sri Lanka verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Bovenstaande discrepantie raakt de kern van uw asielrelaas: u legde immers tegenstrijdige verklaringen af over waar u verbleef op het ogenblik dat het "CID" u in Colombo kwam zoeken. Volgens uw eerste verklaring woonde u immers in februari 2009 niet meer bij B. (...) maar wel in een huis in dezelfde wijk, terwijl u verder in het gehoor stelde dat u op februari 2009 nog steeds bij B. (...) woonde. Uit wat voorafgaat volgt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder wordt ondermijnd.

Bovenstaande vaststellingen worden ondersteund door het gegeven dat u na het bezoek van "CID" in Colombo een eigen paspoort liet aanvragen dat u na een dag verkreeg en waarmee u probleemloos uit Sri Lanka kon vertrekken. Indien u daadwerkelijk door de Srilankaanse autoriteiten zou worden geviséerd is het ongeloofwaardig dat u een eigen paspoort kunt krijgen waarmee u ook uit Sri Lanka kon vertrekken, of dat u zelfs maar het risico nam om met uw eigen paspoort het land te verlaten. Uw vrees voor de autoriteiten kan in dat geval danig worden gerelativeerd. Verder kunnen er ook nog vragen worden gesteld over uw gebrekkige kennis over uw reisweg naar België. Zo is het volstrekt ongeloofwaardig dat u van uw reis naar België, waarover u meer dan een jaar deed, in het geheel geen notie heeft in welke landen u een tussenlanding heeft gemaakt, naar welk land u vervolgens moest doorreizen en in welke landen u verbleef. U beweerde dat u dit niet kon weten omdat uw kennis van het Engels eerde beperkt is (zie gehoorverslag CGVS p. 8-9). Op zich is dat geen afdoende verklaring. Integendeel, rekening houdende met uw beperkte vorming en met het feit dat u alleen met uw beide kinderen reisde is het niet geloofwaardig dat de reisagent u niet meer informatie gaf. Gezien u drie transitvluchten moest nemen is het bijna een mirakel te noemen dat u in Afrika bent terechtgekomen, waar u verder door een Afrikaan werd geholpen. Alles wijst er dan ook op dat u informatie omtrent uw reisweg voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen, wat een schaduw werpt op de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en is er aldus in de gegeven omstandigheden geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk van gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevindt te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE" profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De documenten die u voorlegde zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. Zij bewijzen uw identiteit en tonen aan dat u een Tamil bent die recent uit Jaffna is vertrokken, doch leveren geen begin van bewijs van uw verklaring dat u door de Srilankaanse autoriteiten omwille van gedwongen hulp aan "LTTE" zou worden gezocht of geviséerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van artikel 1 (A), § 2 van de Conventie van Genève alsook op een schending van de artikelen 48/3 tot 48/5 van de vreemdelingenwet. Verzoekster werpt tevens een schending op van de materiële motiveringsplicht. Zij is het niet eens met de concrete motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoekster is het niet eens met de vaststelling van de bestreden beslissing als zouden haar verklaringen ernstige tegenstrijdigheden vertonen.

Verzoekster benadrukt dat zij zich inzake de wapenvondst, na confrontatie met haar eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ), meteen verbeterd heeft waardoor er heden geen sprake meer kan zijn van een 'tegenstrijdigheid'. Verzoekster werpt op dat het algemeen geweten is dat het gehoor bij DVZ slechts weinig tijd in beslag neemt en benadrukt dat het net de taak is van de commissaris-generaal om de uiteenzettingen van het eerste gehoor aan te vullen en waar nodig te verbeteren. Verzoekende partij baseert zich hiervoor op paragraaf 199 van de Proceduregids (UNHCR). *"In casu heeft verzoekster tijdens haar gehoor bij het CGVS op standvastige wijze het standpunt volgehouden dat de CID geen wapens gevonden heeft in haar huis. Dit standpunt mag dan ook beschouwd worden als haar definitieve, zonder verdenking op tegenstrijdigheden, nu zij uitdrukkelijk van de versie tijdens het verhoor bij DVZ heeft afstand gedaan."*

Met betrekking tot de tweede vastgestelde tegenstrijdigheid inzake het verblijf in Colombo merkt verzoekende partij op dat deze evenmin kan worden weerhouden. Verzoekster geeft toe dat zij initieel verklaard heeft dat zij ongeveer een maand bij de nicht van haar echtgenoot in Colombo heeft verbleven doch zij benadrukt dat het woord 'ongeveer' een zeer vaag begrip is waardoor haar niet kan worden verweten ter kwader trouw te zijn geweest. Verzoekster vervolledigt haar betoog dienaangaande door te stellen dat zij in die periode een heel slechte tijdsinschatting had omdat zij vaak naar het hospitaal ging en dus vaak van huis weg was, hetgeen haar eerder vage antwoorden gedeeltelijk verklaart.

Verzoekster wijst op het geringe risico wanneer zij haar land van herkomst met haar eigen paspoort heeft kunnen verlaten, noch ziet zij een reden tot twijfel in het feit dat zij, na haar onderduiking, de nodige reis- en identiteitsdocumenten bij de Sri Lankaanse autoriteiten heeft aangevraagd en ontvangen. Volgens verzoekster staan de gemeentelijke diensten immers niet in rechtstreeks contact met het CDI en was het risico dan men haar zou opmerken hoe dan ook eerder beperkt. Zij had in het verleden ook al een paspoort gevraagd om naar haar echtgenoot te reizen die in Saoedi-Arabië werkt en zij was teruggekeerd naar Sri Lanka.

Verzoekende partij volhardt in de oprechtheid van de in haar hoofde vastgestelde onwetendheid met betrekking tot de door haar gevolgde reisroute en benadrukt dat niet zij doch de buurman van B. de reisroute heeft uitgestippeld. Zij was tevens volledig aangewezen op de smokkelaar en kan zich omwille van haar beperkte scholing, haar gebrekkige talenkennis alsook omwille van het feit dat het verhoor op het CGVS bijna anderhalf jaar na de aanvang van haar vlucht plaatsvond, niet herinneren op welke plaatsen of in welke regio's zij precies verbleven heeft. Zij heeft samen met haar kinderen meer dan een jaar in afzondering geleefd, *"verstoken van alle contact met de buitenwereld"*. Verzoekster ziet hoe dan ook niet in in welke mate haar onwetendheid hieromtrent ook maar enigszins de kern van haar vluchtrelaas raakt waardoor het niet van die aard is dat het de geloofwaardigheid van haar hele asielrelaas zou kunnen ondermijnen.

Verzoekster verwijst naar de documenten die zij bijbrengt ter ondersteuning van de geloofwaardigheid van haar vluchtverhaal. Minstens dient haar het voordeel van de twijfel te worden toegekend.

Indien verzoekster niet wordt erkend als vluchteling vraagt verzoekende partij ondergeschikt dat de bestreden beslissing geannuleerd wordt. Volgens verzoekster werd er immers onvoldoende onderzoek gedaan naar haar beweerde risicoprofiel en dringen aanvullende onderzoeksmaatregelen zich op.

Verzoekende partij vraagt in de meest ondergeschikte orde dat haar de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. Volgens verzoekster is de regio waarvan zij afkomstig is, zo kort na de wapenstilstand, nog steeds een risicovol gebied.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verwerende partij merkt terecht op dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat verzoekende partij er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de motieven van de bestreden beslissing te besluiten.

Verzoekster werd ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 14 PR RvV, ondervraagd omtrent haar vertrek en reisroute naar België. Zij verklaarde dienaangaande Sri Lanka te hebben verlaten op 31 maart 2009 en in België te zijn aangekomen op 19 juli 2010. Op de vraag waar zij verbleven heeft tussen het vertrek en de aankomst in België verklaarde zij niet te weten in welk land dat zij verbleef doch dat er wel veel "zwarte mensen" waren. Verzoeksters voorgehouden onwetendheid inzake haar reisroute en verblijf van meer dan één jaar, samen met haar kinderen, in een voor haar onbekend derde land is niet aanvaardbaar noch verschoonbaar. Voormelde vaststelling ondermijnt haar geloofwaardigheid.

Inzake de incoherente verklaringen omtrent de wapens in haar woning werd aan verzoekster tijdens het gehoor door de medewerker van het Commissariaat-generaal de kans geboden om dit nader toe te lichten. Echter, verzoekster stelde louter dat zij tijdens het interview door DVZ nooit verklaard heeft dat het leger in haar huis wapens had gevonden die het LTTE daar verstopt had; verzoekster verklaarde dat het leger wel naar wapens zocht doch niets vonden (administratief dossier, stuk 3, p.13). Verzoekster overtuigt allerm minst daar het in casu verklaringen betreffen met betrekking tot de kern van haar asielrelaas en zij daarenboven, na de voorlezing ter controle van haar verklaringen op DVZ, expliciet heeft laten toevoegen dat *"de LTTE verstopte wapens in mijn huis & het leger heeft die gevonden"* (administratief dossier, stuk 6, p.23, nr.8) zodat aangenomen moet worden dat verzoekster zich goed bewust was van haar verklaringen. Voormelde verklaring op DVZ is niet voor meerdere interpretaties vatbaar. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat zij voor de diverse asielinstanties coherente verklaringen aflegt en zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht uit het land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van het asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoekster op vlotte wijze een paspoort op eigen naam bekam en met dit paspoort Sri Lanka ongehinderd verliet. Dit is niet te verzoenen met de bewering dat daags voor de aflevering van dit paspoort haar verblijfplaats in Colombo het voorwerp van een huiszoeking was, welke zij situeerde op 16 februari 2009 (administratief dossier, stuk 3, p.6-7). De aflevering van het paspoort tijdens een periode dat zij beweerdelijk expliciet in de negatieve aandacht stond van de veiligheidsdiensten evenals het ongehinderd vertrek op 31 maart 2009 ondermijnt de voorgehouden vrees voor vervolging.

Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat verzoekster incoherente verklaringen aflegde omtrent haar verblijf in Colombo. Zij verklaarde aanvankelijk dat zij vanaf november 2008 in Colombo woonde (*ibid.*, p.1) alwaar zij gedurende één maand - dan wel vijftien dagen - (*ibid.*, p.3) verbleef bij B. om dan naar een ander huis te verhuizen hetgeen niet te verzoenen is met haar latere verklaring dat zij slechts na het bezoek van de CID aan de woning van B. op 16 februari 2009 deze woning verliet (*ibid.*, p.10).

Gelet op voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht dat verzoekster omwille van een voorgehouden LTTE profiel een vrees voor vervolging koestert ten aanzien van de Sri Lankaanse autoriteiten. Bijkomende onderzoeksmaatregelen, zoals deze in ondergeschikte orde werden verzocht, dringen zich dan ook niet op.

Uit het voorgaande blijkt dat de materiële motiveringsplicht niet werd geschonden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Voor zover verzoekster verwijst naar de algemene situatie in het noorden van Sri Lanka om in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, wordt vastgesteld dat verzoekster met haar algemene stelling aangaande de veiligheidssituatie in het noorden van Sri Lanka niet aannemelijk maakt dat er op heden een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het administratief dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig september tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS